

ילחזור לחליבת ידיים. אין בדעתי זאת שמץ הפגנה. אני משוכנע שלא נוכל להמשיך לאורך ימים בצורת עבודה זאת ברפת בגלל כל אותן הסיבות שמניתי. אך אם נחזור לחליבת ידיים, נוכל לשמור על העדר לאורך ימים. נכון הוא שמספר העובדים שיידרש יגדל, אבל אז נוכל לגקוט בשיטת „השרות לשנתיים” בלא חשש לבריאות העדר, וגם תהיה הברירה בידינו להקטין את העדר בהתאם ליכולתנו. אלה שתי הדרכים שלפנינו. ככל שנקדים לבור לנו אחת מהן כן ייטב לנו.

חיים ה.

בית־אלפא

של הפרה. נוכל להעלות את הרפת על דרך של רווחים, אך לכך דרושים שלושת התנאים שמנינו לעיל: דיור והאבסה נאותים, שכלול החליבה ובראש וראשונה: צוות עובדים מנוסה ומתמיד.

אם עד כה נקטתי לשון רבים — „אנחנו” — עשיתי זאת מתוך הנחה שרוב חברי בעבודה תמימי דעים אתי. כעת, בצייני את הברירה השנייה הנני נוקט לשון יחיד היות וזאת היא דעת יחיד לע”ע. אם המשק ימצא שאין הוא מוכן, מתוך שיקולים שונים, להשקיע ברפת, ואין הוא יכול לפתור את שאלת העובדים, כפי שציינתי, עלינו לוותר לדעתי על המיכון

ניסויים בויטמין א

באוקלזהמה (ארצות־הברית) ניסו להאכיל פרות מגזע הבשר מספוא עני בקארוטין משך 28 חדשים ולא נתגלה כל סימן שהוא (חיצוני) של מחסור בויטמין א. במשך תקופת הניסוי הפרות סיימו תקופת הריון מלאה, חלבו משך תקופה נורמלית והתעברו שוב. אולם אצל הולדות שנולדו לפרות אלה הופיעו בצורה בולטת ביותר כל הסימנים של אויטמינוזה; בהגיעם לגיל של שבועות אחדים כבר ניכרו בעגלים כל הסימנים המובהקים של מחסור בויטמין א: עיניהם דמעו בשפע, הם סבלו משלשול קשה, בלטה בהם חולשה כללית וגדילתם היתה דלה. עגלים אחדים מתו מדלקת הריאות — כנראה מחמת סיבוך־משנה עקב המחסור בויטאמין.

כדי למנוע את הופעת הפגע הזה בולדות מן ההכרח להזין את הפרות, ולו לפחות בחדשי ההריון האחרונים, במספוא עשיר בויטאמינים, כגון שחת קטנית משובחת; ואם קורה שאין אפשרות לשפר את תזונת האמהות הרי צריך להקפיד ולהגיש לעגלים שבגיל הרך 3–4 כפות של שמן דג לשם מניעת הופעת המחלה ואף לריפויה מיד עם הופעת סימניה הראשונים.

„דמוקרטיה” בדיר העגלות

בוקר אנגלי מספר: „מצב העגלות שלי — בשנה האחרונה — ללא דופי. פס הלובן בפנים מבהיק אצלן, כולן מתאימות ושכולה אין בהן וכולן עגלגלות בדומה לאפונים. וכמה נעים להסתכל בהן ולראותן, כל השלושים. ריבצות בנחת ללא פרץ וללא התנגחות. זאת השגתי כשמנעתי את צמיחת הקרנים שלהן. אין עוד „בריונים” בדירי, וכל עגלה נהנית ממנתה במלואה ואיני רואה מקופחות ביניהן. ולמה זה הננו נתקלים עד היום בעדרים כה רבים של בקר, כולם מקרינים? רק תשובה אחת ישנה — עצלנות ורשלנות! מצד מי תשאלו — מצד הבוקרים, כמובן.”